

РЕШЕНИЕ

№ 213

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 37 СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цветан Ив. Колев

Членове: Петър Стоицев

Цветомила Данова

при участието на секретаря Александрина Кр. Попецова
в присъствието на прокурора В. К. М.

като разгледа докладваното от Цветан Ив. Колев Частно наказателно дело № 20241100201738 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.44,ал. и сл. от ЗЕЕЗА.

Образувано е, въз основа на искане, депозирано от Софийска градска прокуратура, с внесена за изпълнение Европейска Заповед за арест, издадена на 08.03.2024 година, по дело № 3 Gs 359/24 г. от Районния Съд в град Бамберг, на Федерална Република Германия, с която е направено искане за предаване на за българския гражданин В. В. Г., ЕГН ***** на немската държава за провеждане срещу нея на наказателно преследване територията на молещата държава за престъпления по чл.263, ал.1, ал.3, изр.2, т. 1 и 2, ал.5, чл.22, 23, ал.1, 25, ал.2, и чл. 53 от НК- ФРГ, /наказуеми с наказание от 1 до 10 години „Лишаване от свобода/, а именно „участие в организирана престъпна група“, „компютърни престъпления и престъпления, свързани с компютрите“ и „измама“.

В съдебно заседание, страните релевираха становищата си, като Прокурорът поддържа искането, докато исканото за предаване лице и защитникът ѝ изложиха съображения в обратен смисъл.

В „последната си дума“, исканото за предаване лице В. В. Г., ЕГН ***** , поиска да не бъде предавана на издаващата държава.

Съдът, съобразявайки материалите, събрани в производството, становищата на страните и закона, намира за установено следното:

Искането е **процесуално-допустимо**, доколкото е внесено от компетентен орган – Софийска градска прокуратура.

Разгледано „по същество“, искането е **неоснователно**.

Съображенията на съда са следните:

Във внесената за разглеждане **европейска заповед за арест** е посочено от фактическа страна следното:

Спрямо българската гражданка В. В. Г., ЕГН ***** е издадена от Съда в град Бамберг, ФРГ, /съдия-следовател Енглих/ Европейска заповед за арест по преписка/дело/ № 3 Gs 359/24 г. за провеждане спрямо нея на наказателно преследване на територията на молящата държава. Спрямо нея е била издадена и /национална - немска/ заповед за арест.

Предаването на В. В. Г., ЕГН ***** на немските власти се иска за разследването ѝ за участие в ОПГ, /организирана престъпна група/, извършване на компютърни престъпления и престъпления, свързани с компютрите, както и за мошеничество, измама.

Приложимите наказателни разпоредби са Параграф 263,чл.1,ал.3, изр.2 ,т. 1 и 2, ал.5, чл.22 ,23, ал.1 ,25 ал.2 и чл.53 от НК на ФРГ /Strafgesetzbuch/.

В разглежданата ЕЗА е посочено, че за всяко отделно деяние може да му се наложи наказание в размер от 1 до 10 години „Лишаване от свобода“, а общо наказание/след комбинирането на отделните наложени такива наказания/ не може да надвишава 15 години „ЛОС“.

Участието на исканото лице е посочено в графата – б.“е“ Престъпления“ и подзаглавие „Факти и обстоятелства“/Вж.стр.3-8 от ЕЗА/. Там е посочено касателно първото обвинение - участие в ОПГ, че В. В. Г. в периода най-късно от месец ноември 2019 година до месец юли 2020 година е била част от организирана престъпна група, като в ролята си на „задържащ агент на клиенти“ работела в един български колцентър /неконкретизиран/, под ръководството на лица, различни от Г.. Дейността на участниците по този раздел от ЕЗА се е изразила съгласно текста на ЕЗА в обединяване на усилията за съвместно и продължително извършване на измамни действия, определени като „кибертрейдинг измама“.

Участие на исканото лице се посочва в ЕЗА по 47 случая на измама с обща щета от 415 867 евро при различни единични вноски /вариращи от 5 до 40 000 евро на клиент/. В таблична форма са дадени отделните случаи с имена на потърпевшите лица с местожителство ФРГ и инвестираната сума от всеки от тях. Преди графата „Факти и обстоятелства“ е налице предходна графа „Престъпление/я/“, където се сочат обстоятелства касателно „време“ и място“ на извършване на престъпленията. Деянията са извършени за периода от най-късно от месец ноември 2019 година до месец юли 2020 година. Място на извършване на престъпленията е Колцентрове в София или Варна/България-място на действията, а като местопроизшествие са посочени, цитат: „Ехинг, Кромбах и др. места в Германия“.

Това са отразените в европейската заповед за арест обстоятелства, които приема прокуратурата на ФРГ и които я мотивират да повдигне обвинение срещу В. Г..

Предоставени са и гаранции по [чл. 41 ЗЕЕЗА](#).

От правна страна, съдът намира че е налице редовна от външна страна ЕЗА, която е издадена от компетентен орган на молящата държава, съдържа изискуемите реквизити. Деянията, за които се иска предаване на лицето ,са

включени в списъка на чл.36,ал.2 от ЗЕЕЗА, за които не се изисква двойна наказуемост.

Настоящият състав намира, че не е налице нито една от визираните в разпоредбата на чл. 39 ЗЕЕЗА три абсолютни предпоставки:

Престъпленията, за които се иска предаването на Г., не са амнистирани.

Липсват по делото каквито и да било данни лицето да е осъдено за същото престъпление с влязла в сила присъда на български съд или на съд на трета държава членка.

Поисканото за предаване лице е пълнолетно.

В следващите редове, съдът ще направи коментар и върху наличието/неналичието на факултативните основания на чл.40 ЗЕЕЗА.

От представените от прокурора Справка от информационната система на Прокуратурата на Република България и Справка за съдимост, се установява, че поисканото за предаване лице не е осъждана и против нея, в Република България няма данни за образувани или висящи към момент наказателни производства, т.е. **не са налице** и относителните основания за отказ по чл. 40, ал.1, т.1 и 1а от ЗЕЕЗА.

Не е налице и хипотезата на **чл. 40, ал.1, т.2**. Това е така, защото макар и престъплението да е подсъдно и на българския съд по смисъла на чл. 4, ал.1 от НК, не е изтекъл абсолютния давностен срок за наказателно преследване по смисъла на чл.81,ал.3, във вр. с ал.1, т.3 от НК.

Неприложими и то по очевидни причини са в случая и предпоставките на **чл.40,ал.1,т.3 и т.4 от ЗЕЕЗА**, поради което и подробен анализ по тях не е необходим.

Настоящият състав обаче счита, че е налице факултативното основание за отказ да се изпълни ЕЗА по **чл.40,ал.1,т.5 от ЗЕЕЗА**, респективно на **чл.4,т.7,б.“А“ от Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки**.

За да приеме това, съдът съобрази следното:

Исканото за предаване лице е български гражданин.

В Европейската заповед изрично е посочено, че престъплението е извършено на територията на Република България. В графа „Престъпления“ е отразено като „място на действията“ Колцентровете в София или Варна. В графа „Факти и обстоятелства“ се излага описателно същото съдържание. Като „местопроизшествие са посочени два града във Федералната република.

Разпоредбата на **чл.40,ал.1,т.5 от НПК** предвижда възможност за отказ да се изпълни Заповедта, ако престъплението е извършено **изцяло или частично на територията на Република България**, или ако е извършено извън територията на издаващата държава членка и българското законодателство не допуска наказателно преследване за такова престъпление, извършено извън територията на Република България. В случая сме изправени пред първата от двете хипотези, съвпадаща изцяло и с цитираната по-горе разпоредба на **чл.4,т.7,б.“А“ от Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки**.

Основанието за отказ е факултативно, тоест по преценка на сезирания съд, последният би могъл, както да предаде исканото лице по ЕЗА, така и да откаже изпълнение на това основание.

Както по-горе съдът посочи, престъпленията, за които се иска предаване на лицето са няколко:

Участие в организирана престъпна група.

Компютърни престъпления и престъпления, свързани с компютрите.

Измама.

По отношение на престъплението „измама“, в ЕЗА е посочено, че исканото за предаване лице е извършвало дейността си в колцентрове само на територията на Р.България. Може само да се предполага, че имотната вреда е настъпила на територията на издаващата държава.

Дори да приемем, че престъплението „измама“, така както е формулирано е извършено на територията на Република България, а е довършено на територията на ФРГ, доколкото пострадалите от него, според обвинението са немски граждани. Т.е. дори да приемем, че престъплението „измама“ „частично е извършено на територията на Р.България, то другите две престъпления са извършени изцяло на територията на нашата страна.

Престъплението „компютърна измама“, по българското законодателство, отговарящо на чл. 263а НК предполага адресат на заблудата не физическо лице, а машина, /компютър, друго електронно устройство/. Извършителят повлиява върху резултата от процес на обработка на данни. Законът споменава 4 начина на действие, а именно: неправилно програмиране на дадена програма, използване на неправилни или непълни данни, неоторизирано използване на данни, или чрез друго неразрешено повлияване на процеса на обработка на данните. Никъде в ЕЗА не се твърди българската гражданка да е извършвала дейността си, извън пределите на Р.България.

Същото важи напълно и за твърдяното от немските власти престъпление „участие в организирана престъпна група“ – чл.321,ал.3 НК по българското законодателство. Пак, видно от ЕЗА твърдението е, че В. Г. е участвала в престъпна група, действала на територията на Р.България.

Обобщавайки, следва да се посочи, че две от трите престъпления са извършени на територията на Р.България, а третото е осъществено и на територията на издаващата държава. По чисто „количествен критерий“, по териториален признак надделява извършване на деянията на територията на Р.България. А териториалният принцип на разпространение на наказателната отговорност, /чл.3, ал.1 от НК/, предвижда, че НК се прилага за всички престъпления, извършени на територията на Република България, като няма изключение дори и случай на международноправен акт или договор, ратифициран от страната. А според чл.4, ал.1 от НК, разпоредбата на чл.3, ал.1 се прилага и по отношение на българските граждани и за извършените от тях престъпления в чужбина.

Като допълнителен аргумент, настоящият състав съобрази и неколкото влезли в сила определения по идентични казуси, при които други състави на Софийски градски съд са постановили отказ от предаване на български граждани по ЕЗА, издадена от съда в Бамберг.

По изложените съображения, настоящият състав намери, че следва при условията на чл.40,ал.1,т.5 от ЗЕЕЗА да откаже предаване на българската гражданка.

Отказ следва да бъде постановен и по отношение на искането за изземане и предаване на движими вещи.

Горното предполага и отмяна на взетите по отношение на исканото за предаване лице мярка за неотклонение „Домашен арест“ и мярка за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на Р.България“.

Предвид изложеното Софийски градски съд на основание чл. 44, ал. 7, във вр. с чл.40,ал.1,т.5 от ЗЕЕЗА

РЕШИ:

ОТКАЗВА ДА ИЗПЪЛНИ ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ издадена на 08.03.2024 година, по дело № 3 Gs 359/24 г. от Районния Съд в град Бамберг, на Федерална Република Германия, с която е направено искане за предаване на българската гражданка **В. В. Г., ЕГН ******* на немската държава за провеждане срещу нея на наказателно преследване територията на молещата държава за престъпления по чл.263, ал.1, ал.3, изр.2, т. 1 и 2, ал.5, чл.22, 23, ал.1, 25, ал.2, и чл. 53 от НК- ФРГ, /наказуеми с наказание от 1 до 10 години „Лишаване от свобода/.

ОТМЕНЯ мярката за неотклонение "Домашен арест" взета по отношение на **В. В. Г., ЕГН *******, както и мярка за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на страната“.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането, направено в Европейската заповед за арест за ИЗЗЕМВАНЕ и КОНФИСКАЦИЯ на иззетите от **В. В. Г., ЕГН ******* при претърсване движими вещи и **ВРЪЩА** същите на Г..

Решението подлежи на обжалване или протест пред Софийски апелативен съд в 5-дневен срок, считано от днес.

Решението, в частта му за мярката за неотклонение и мярката за процесуална принуда подлежи на незабавно изпълнение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____